

Posudek vedoucího práce.

Archeologické nálezy z hradu Skály

bakalářská práce, 129 stran

Hrad Skály v severovýchodních Čechách patří mezi sídla známé díky událostem roku 1447, kdy byl hotovostí slezských měst spolu s dalšími vykoupen a pobořen. Na rozdíl od známějšího Vízmburku nebyla doposud hradu věnována výraznější badatelská pozornost, respektive nebyly doposud vyhodnoceny výsledky četných povrchových sběrů, které na hradě v posledních desetiletích proběhly. Pro hrad Skály tato událost na rozdíl od jiných sídel neznamenal úplný zánik. Sídlo bylo obnoveno a definitivně zpusťlo až v druhé polovině 16. století.

Cílem autorky bylo vyhodnotit veškeré archeologické nálezy z lokality a pokusit se zasadit je do kontextu obdobných souborů z blízkého regionu. V úvodní části je představena historie hradu Skály na základě výpovědi známých písemných pramenů. Dále pokračuje popis nejbližších panských sídel a pozornost je zaměřena i na hrady vykoupené a zčásti pobořené roku 1447.

Stěžejní část je věnována movitým nálezům. Představeny jsou všechny známé archeologické akce na lokalitě, které se omezily pouze na terénní prospekci. Celkem se podařilo shromáždit soubor téměř 900 jedinců. Vzhledem k původu kolekce byly nálezy vyhodnoceny společně. Autorka ke zpracování přistoupila dle v praxi osvědčených postupů. Vytvořila databázi. Vycházela z deskripčních systémů K. Doležalové (Těsnohlídkové), L. Čapka a M. Zápotockého. Na souboru tvořeném zejména fragmenty stolní a kuchyňské keramiky sledovala základní technologicko/morfologické vlastnosti. Vyčlenila základní keramické třídy, vůdčí keramické třídy pak pro další hodnocení seskupila do keramických skupin. Při vyhodnocování zacházela s (bohužel) nečetnými publikovanými analogickými soubory ze severovýchodních Čech. Nálezy kamnářské keramiky na lokalitě dokládají přítomnost kamen, zda se však skutečně jednalo o plnohodnotná kamna s nepřímo vytápěným prostorem, nebo o stavební součásti přímo obsluhovaných pecí nelze za současného stavebního poznání sídla rozhodnout. Autorce se podařilo ke fragmentárně dochovaným zlomkům čelních vyhřívacích stěn dohledat analogie.

Autorka prokázala svoji schopnost uchopit a zpracovat vrcholně středověký nálezový soubor. Více rozšířena mohla být část *interpretace poznatků*, kde mohly být více rozvinuty některé z témat provozu sídla, popřípadě srovnání s analogickými lokalitami ve středoevropském prostoru.

Po patřičné redakční úpravě bych autorce doporučil materiálovou část práce nabídnout regionálnímu periodiku k otištění.

Práci doporučuji k obhajobě

V Hradci Králové 1. května 2018

Mgr. Pavel Drnovský, Ph.D.